VII. évfolyam [illegible] 1911. április 16. 16. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel. Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona. Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő: DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Halleluja.

Isten választott népe, a zsidó nép évszázadokon át őrizte a Megváltó eljövetelébe vetett hitet. A mikor végre Megváltó támadt belőle, a Golgothára juttatta.

Pedig a Megváltó élete, cselekedetei, eszméi, tanitásai, mind tanuságot tettek róla, hogy ez egyszer valóban megtestesült az emberben az egy, igaz Isten.

De sajat népe, kortársai, földijei nem értették meg, nem ismerték fel. Akik a hatalmat, a vezetőszerepet birták, csak azt látták benne, hogy kimagaslik felettük: tehát meg kell semmisiteni, mint ma mondanák, le kell törni! Akik elnyomottak, szenvedők, alattvalók voltak, azok pillanatnyi előnyöket vártak tőle s amikor ő ezeket nem nyujtotta, mint ma mondanák, nem huzott mézesmadzagot a szájukon keresztül, haraggal fordultak el tőle s vak eszközeivé lettek a poziciójukat féltő hatalmasok intrikáinak. Elnyomóinak kedvére járandók, »feszitsd meg« et üvöltöttek szabaditójuk felé.

Csak, miután kiszenvedett, akkor kezdett derengeni előttük: Ez mégis Isten fia lehetett!

Az idő mult s a megfeszitett Krisztusnak nemcsak teste, de tanitása is feltámadt!

A kit egykor a kor leggyalázatosabb kivégzőszerére feszitettek, annak feltámadását ünnepelve ma száz és százmilliók zengik az ujjongó refrént: Halleluja!

A kik Őt kigunyolták, keresthalálra juttatták, azokra ma sajnálkozva, értelmi és érzelmi ürességüket csodálva gondol mindenki.

A feltámadás nagy misztériuma örökké érvényes tanulságaival ma már közkincse a jobb, a tökéletes után törekvő embereknek.

Azon kevesek, akik nem arra vigyáznak, vajjon az, amit hirdetnek, a tömegnek, a többségnek tetszeni fog-e hanem csak arra, hogy nem ütközik-e az igazságba, az igazságnak minden emberben elrejtett életrehivójába, az élő lelkiismeretbe, jó meggyőződésbe: azok erőt és bátorságot merithetnek a további küzdelemben való állhatatosságra, mert a feltámadás ünnepe ércnél maradandóbban tanusitja, hogy az *igazságot legyőzni nem lehet!*

S akiknek fáj a gondolat, hogy éppen azok törnek ellenük, kikhez legközelebb állóknak vélték magukat: azoknak vigasztalására lehet, hogy a Megváltót is a saját népe kiványa keresthalálra. De leglelkesebb követői is olyanokból kerültek ki, akik őt és tanitványait valamikor halálra üldözték.

Ha néha ugy látszik, mintha a gonoszság ülné diadalát, nem kell csüggedni! Az igazi, a tartós siker, a végső győzelem mindig a derékségé. Az ármány és rosszindulat eltántoritja bár az embert egy percre, de — mint Madáchnál mondja az Ur Lucifernek:

». . . bünhödésed végtelen leend,
Szünetlen látva, hogy mit rontni vágyol
Szép és nemesnek uj csirája less.«

Ezért örömünnepe a feltámadás ünnepe minden jóakaratu embernek. A szeretet, a jóság, a derékség, az igazság ül itten győzelmi ünnepet az ármányon, a gonoszságon, a hitványságon, a hamisságon.

A győzelmi ünnepen hadd zengjen hát a hatalmas, a magasztos, az őszinte halleluja!

A m.

TÁRCA.

Az élet.

Az éjjel megint nem tudtam aludni.
Kinlódva vergődtem behunyt szemekkel
S ébren talált a reggel.

A mai nap megint rosszul kezdődik.
A régi sebből vért sajtol az élet
S a szivem csak nem éled.

A szenvedés egészen megviselt már.
Minden perc csak gyötrelmet hord méhébe.
Hát nem lesz soha vége?

Mig roskadozva már alig vánszorgom
Az élet egyre ostoroz, hiába.
Bevégzi nem sokára.

NOVÁK PÁL.

A csokor.

Irta: HORVÁTH REZSŐ.

A szivarfüsttől és parfümillattól teljes levegőjü szalonban vig, kedélyes társaság volt együtt. Léha, üresfejü ficsurak akartak szellemeskedni, ötletekkel teli beszédeket elmondani, ami azonban egyiküknek sem sikerült. De hiszen nem is olyan nagy csoda: szegény szalonfiguráknak egyebük sem volt az élesrevasalt nadrágjukon, hófehér kézelőjükön és gallérjukon és kifogástalan kikefélt és kivasalt szmokingjukon kivül, azaz dehogy is nem: az üres fejük . . .

Szóval, a szellemes mondások sehogy sem akartak sikerülni, hiába próbálta már meg harmadszor Kende, a banktisztviselő, sehogy sem tudott egy ici-picike rövid tósztot összehozni, kiszoritani.

Pedig a Hajos Mariska nevenapjára még a statisztikát is rendszeresen áttanulmányozta, hogy csak össze tudjon állitani valami közepes dikciót, amibe az ötleteket ő maga fogja belevinni. Talán épen ezért nem sikerültek a próbálkozások.

Mariska, az est startja, az ünnepelt leányzó, kacagva szemlélte az őt állandóan körülrajongó szalonfigurák nagy dilemmáját s nem kisebb felsülését és — noha gyakran leintette azokat — jót mulatott azoknak állhatatosságán.

A társaság mindazonáltal elég jó hangulatban volt együtt. Az urak jobbára egymás között szórakoztak, mig a leányok, akik nem kevés számban jelentek meg a nevezetes estélyen, többnyire a jelen nem levőket szapulták, — amit ugyan teljesen fölösleges lenne leirnom, mert tudja mindenki, hogy az ilyen jour-prié-ken mi minden megyen végbe.

A házikisasszony, a bájos, alig tizennyolcéves Mariska, végtelenül kedves volt a vendégeihez. A sok jó kivánatot, amelyiyel elhalmozták, figyelmességgel és kedvességgel igyekezett hálásan viszonozni s különösen — mint illik — az urak érezhették magukat leginkább a kegyei által kitüntetetteknek.

Lesz-e középiskolánk?

Pár évvel ezelőtt ama kecsegtető reményekkel mentünk a városi tisztikar és képviselőválasztások elé, hogy a magisztrátus felfrissitett energiája üdvös és hasznos alkotásokat fog teremteni. Törekvésünket akkor siker koronázta, a progressiót áhitozó többség jelöltjei egytől-egyig bekerültek a testületbe. És mi történt azóta? Semmi! Vagy legalább is semmi olyan számottevő eredmény mely városunkat kulturalis vagy gazdasági téren egy fokkal is előbbre vitte volna. A siker, mi akkor bekövetkezett nem volt egyéb egy szépen viritó, de meddő virágnál, mely gyümölcsével nem ajándékozott meg bennünket. Pedig akkor mily szépen hangzó jelszavak röpködtek szájról-szájra! A középiskolát lelki szemeink már ott látták kiemelkedni valamely, de még mindig parlagon heverő telken; a városi takarékpénztárnak is meg volt a desigvált ügyésze, városunkat pedig mint egyik fontos stratégiai pontot, a katonaság kürthangja töltè be. Jólesö érzések hatása alatt állnánk ha csak egy lépéssel is közelébb jutottunk volna a haladás terén, de még mindig azon a ponton veszteglünk, ahonnan a rák akar előrehaladni. Most azt kérdezzük egymástól: miért e permanentia? Talán csalódtunk volna jelöltjeinkben, vagy talán nincs pénzünk? Elmélkedhetünk egy kissé a dolgok állása felett. Nem akarunk senkivel szembe helyezkedni, sem elfogultak lenni, azért felsorolunk néhány esetet s vonja le magának ki-ki a konsequentiát s következtessen mindenki amaz okokra, melyek benünket a haladás utján visszatartanak.

Néhány évvel ezelőtt valakinek az az ideája támadt, hogy célszerü volna a várost agyonaszfaltozni. Igen ám, de hol van hozzá az a három kellék, ami minden eszme kiviteléhez elengedhetetlenül szükséges: a pénz, pénz és a pénz? A propositiónak voltak ellenzői, de mert sikerült az aszfaltnak előnyeit festőileg ecsetelni, nem riadtak vissza a mintegy 700 ezer korona kölcsön felvételétől. Most tehát kész van az aszfaltjárda, szemeink gyönyörködhetnek benne. Más előnye egyébként sincsen. Valójában tehát luxus dolog s erre csaknem háromnegyed milliót áldoztunk.

Ha most felvetjük a középiskola eszméjét, azt vágják szemeink közé, hogy hol a pénz. Pazarul számitva, egy négyosztályu középiskola felépitése és berendezése mintegy 100 ezer koronát igényelne, de erre már nincs ekkora összeg sem.

Ha aszfaltunk nem volna, a kereskedelem és forgalom azért nem szünetelne, de iskola hiányában tanulóink egy fél osztálylyal sem tudnak előbbre jutni a tudás és képzettség terén.

A katonai létszám emelése küszöbön áll s aktuálissá lett több garnizon szervezése. Ennek az eszmének már kedvező talaja van nálunk. Tagadhatatlan tény, hogy üdvös hatással volna városunk fejlődésére egy zászlóalj katonaság ideállomásitása, de ha az ezzel járó terheket egyedül nekünk kellene viselni, ami több százezer koronát jelent, nem szabad ragaszkodnunk hozzá.

A létesitmények akadályainak jellemzésére fel kell emlitenünk még egy esetet.

Tudvalevő, hogy a rohamosan fejlődő és beépülő ujtelep, nevezetesen a Rákóczi-ut lakói évek óta sürgetik a gyalogjárók rendezését, illetve kiépitését. A létesitmények között ez volna az a feladat, amely financialiter legkönnyebben meg volna oldható. A városi elöljáróság nem is zárkózott el a kivánságok elől, csupán a felett folyt a vita, hogy aszfaltot kenjenek-e az utakra, vagy pedig betonlapokat helyezzenek-e rá. Az e feletti vita pár évet emésztett meg s még most sincs gyalogjáró, csupán az áldott anyatermészet alkotta sáros utakat rója a város ujtelepének mostoha lakója. A megoldás végre egy jelentőségteljes stádiumba jutott. A vármegye, ahova az ügy került, ugy oldotta meg a sokat bogozott gordiusi csomót, hogy a gyalogjáró az utca lakóinak kivánsága szerint készittessék el. A kétharmadrészben érdekeltek egyhangulag a cementburkolat mellett foglaltak állást, minthogy ez a módszer háromszorta olcsóbb az aszfaltnál. Igy most már bizton remélhető volt az utak gyors elkészitése. Csakhogy . . . Igen, ha apostrophalni nem kellene! Egyik tanácsos ur, akinek semmi különösebb érdeke sincsen a Rákóczi-uton, nem akarja respektálni az általános óhajt, a mélyen érdekeltek kivánságát, hanem az aszfalt mellett nyilt állást foglalva el, a városi tanácsnak a megfelelő értelemben hozott határozatát megfelebbezte. Tessék most tehát előre haladni, ha egy ember, akinek a szép iránti érzékében egyébként egy szemernyit sem kételkedünk, minden áron az ő akaratát akarja érvényre juttatni!

Néha-néha meg-megszólalt rózsás ujjainak csapkodása alatt a zongora is, belesirva néhány melódiát a vidám, egészséges kacagás, vig lármája közé.

Bánattól-mentes, könnyed melódiák suhantak föl, a kellemes hangulat gondtalanabbá tételét még inkább fokozván s a melódiák sokáig ott usztak, ott kerengtek a bódító illatoktól telitett levegőben.

Egyszer azonban a bogaras Szelégyinek valami az eszébe jutott. Pózba vágta magát és rettenetes komoly képet csinálva (mintha legalább is az ő apját ütötték volna agyon a boldogasszonyfai erdőben), szavait egyenesen a házikisasszonyhoz intézte:

— Mivel pedig a vendégeknek virág is dukál, tisztelettel vagyok bátor szerény előterjesztést tenni, miszerint . . .

— Igen, igen! Kérünk virágot! Virágot kérünk! Kérek én is virágot! — hangzott össze-vissza és pár perc alatt az egész társaság talpon volt.

Mindenki az egyik nipp-asztalkán heverő csokrok felé igyekezett s már-már az a rettenetes veszély fenyegette a drága, elegáns csokrokat, hogy a profán kezek által szétszedetnek, amikor a házikisasszony mosolygós képpel feszült a merénylők elé:

— De bizony ebből egy szálat se kapnak! — mondotta kedvesen, miközben bájosan ingatta barnafürtös fejecskéjét. Hanem . . .

Hanem abban a pillanatban — belépett a mentőangyal, akarom mondani: a cseléd és egy jókora csokrot hozott; csupa szegfü- és krizantinszálakból összeállitva.

— Ah! — hangzott a csodálkozás felkiáltása, vegyesen férfi és női ajakról.

— Kiküldi? — kérdezték a kivánciabbak.

— Mindjárt megnézem — szólt Mariska és elvevé a cselédtől egy kicsi borítékot, gyorsan szakitotta fel azt. Kissé összeráncolta alabástrom homlokát, amikor a nevet elolvasta, de aztán hirtelen ismét elömlött rajta a vigság, a mosoly és nevetve szól a társaságnak:

— Az a poéta gyerek küldi, tudják az a Német, aki tárcákat ir a »Hiradó«-ba. No, ez épen kézre jött!

S aztán egy vandál durvaságával, érzéketlenségével tépte szét a csokrot és osztotta szét az urak között, akik hálásan köszönték meg azt . . .

* * *

Valahol, egy csöndes, rideg kis hónaposszobában egy hosszu haju, ábrándos tekintetü ifju ült a pislogó lámpa mellett és miközben ujjait hosszu hajába furta, fölsóhajtott:

— Talán már meg is kapta a csokrot. És talán megörül neki . . .

Majd ökölbe szorult a keze és megvillámlott a szelid kék szeme:

— Kell, hogy örüljön neki! Kell, hogy szivesen vegye! Hiszen az utolsó pénzemen vettem, hogy örömet szerezzek neki . . . Az utolsó pénzemen — és most meg kell koplalnom az öt koronát! . . .

Nem-e célszerübb és üdvösebb volna, ha a város további aszfaltozásából felmerülő nagyobb kiadásokat a létesitendő középiskolára takaritaná meg?

Egyik érdekes és önzetlenül fáradozó elöljárónk megpenditette az ugynevezett japán-park létesitésének eszméjét, mely célra teljesen megfelelne a volt városi téglagyár telepe. Igazat adunk neki! Az a hely másra ugy sem volna alkalmas. Egy kis kiigazitással, ne meg 4—5 ezer korona költséggel megvalósitható volna az eszme. Ugyis általános a panasz, hogy a rekkenő nyári hőségben nem tudunk hova menni, gyermekeink nem tudnak egészségük és testi fizikumok fejlesztése végett kirándulni.

— Hja, 4—5 ezer korona sok pénz! — vetik oda sokan.

Tehát 100 ezer korona iskolára és 4—5000 korona kiránduló helyre, mint olyan létesitményekre, melyek jótékony, hasznos célt szolgálnának, nem telik, de háromnegyed millió egy-kettőre előkerül akkor, midőn a luxus célt szolgáló asfaltról volt szó.

Városunknak ingatlan eladásából most mintegy 25 ezer korona készpénze van. Többen azzal a propozicióval éltek, hogy bérház épittessék belőle. Szerencsére a tervet elvetették. Azért hangsulyozzuk a *szerencsére* — kifejezést, mert igy még lehet reményünk arra, hogy a jólélek még talán megszállja viriliseinket és valahogyan ráfanyalodnak arra, hogy ez összeget egy középiskolai épület költségeinek részbeni fedezésére szánják.

Nem is olyan merész a mi tervünk, mint némelyek hinnék. A kormány nem tagadna meg némi támogatást olyan vasuti gócponton fekvő városról, mint a mienk. A fenntartás költségeit nagyban fedeznék a tandijak, talán akadnának emberbarátok is, akik adományaikkal szivesen áldoznának a kulturális haladás oltárán.

Ha eltudnánk valahogyan jutni arra az utra, mely a középiskola létesitéséhez vezetne, bizonyára utitársul szegődne hozzánk s ügyünk hathatós előmozditója lenne az a férfiu is, kit a közelmultban választókerületünk bizalmával tisztelt meg s aki ily irányban igéretet is tett már nekünk, ami szeretett, agilis országgyülési képviselőnk.

Krónika.

Kommentár nélkül adjuk egyik laptársunk elmélkedését, vagy, ha ugy tetszik, véleményét arról a tényről, hogy honatyáinknak egy része napidijaik fölemelését óhajtja és az iránt már mozgalmat is inditottak.

A nagyságos képviselő urak, akik a hazáért és a fölséges népért csak *élni* de *dolgozni* nem akarnak, napidijaik fölemeléséért sóvárognak. Azt akarják, hogy a t. Ház értse meg az ő fohászukat és vállalja az Isten és nemzet előtt a felelősséget azért az egyetemes vágyakozásért, amely a képviselői járandóság tisztes emelése érdekében, mint a rejtett földgáz, ma még csak dübörög, de megállapitott határidőkben kitörésre kész.

A képviselők több munkát, nem: béremelést követelnek. Megdrágult fejük fölött az idők járása. Drágább a szállásbér Budapesten. Azért ismétlem meg Budapestet, mert tudvalevő, hogy szeretett nemzetgyülésünk előkelőségei, akkor látják Budapestet, amikor éppen szavazás van, vagy amikor minden áron minisztert akarnak látni.

Ha az a fizetésemelő inditvány ugy tétetnék meg, hogy valamennyi képviselőt kötelezné budapesti állandó lakástartásra, pénzbirság terhe mellett a képviselőház kötelező látogatására: hát csak hagyján. De igy, a honért való aggódás más formájában csak annyit türhetne meg az ország, hogy valamelyes külön prémiummal jutalmazzák azokat, akik kötelességüket hiven teljesitik.

Mindenki arra mehet, amerre akar. A belügyi kormány végre belátta, hogy kényszereszközökkel és apró-cseprő huza-vonákkal nem lehet megakadályozni a kivándorlást. Csak okos szociálpolitikával. Ha *munkát* és *földet* adnak a népnek. Régi kivánság, hogy a magyar kivándorlók utleveleiben ne legyen megjelölve a kikötő. Ezt az óhajtást most végre teljesitette a kormány. Elrendelte, hogy a tengerentuli kivándorlók utlevelében az utat (kikötőt) nem szükséges többé megjelölni, amelyre a kivándorló térni akar. Mehet, amerre kedve tartja.

Ez a rendelet sok esztendeje tartó bajt orvosol, mely abból állt, hogy az Amerikába utazókat a saját akaratuk ellenére és szégyenére a törvénybiztositotta szabad költözködési jognak, hatóságilag oly kikötő felé kényszeritették, amely az utleveleket kiállító közegnek tetszett. A szabad költözködési jogot ugyan ez a rendelet sem födi teljesen, mert hiszen e jogot az utlevélkényszerrel összeegyeztetni nem lehet, ám ezentul mégis maga határozhatja meg a kivándorló, melyik kikötőn át akar utazni. Nem kénytelen arrafelé venni utját, amerre az utlevelet kiállító közegek »célirányos«-nak találják. A belügyminiszter a fönti rendelettel egyidejüleg intézkedett, hogy az utlevelek, bárha kikötő megjelölésével lennének is kiállitva, ezentul mindenfelé érvényesek, nem szabad kifogást tenni az ellen, hogy az utas hazulról a neki legjobban megfelelő kikötő felé vette utját.

— Hurrán! Szabad az ut tehát az — Ujvilág felé . . .

Rákosy Jenő, hazánk egyik legjelesebb publicistája és irója, a mult héten a Magyar Iskolaegyesület közgyülésén hatalmas elnöki beszédet mondott, melyben áttért a mi nemzeti törekvésünkben való küzdelmünkre is, lobogtatván azt a zászlót, amely *„a nyelv zászlója"*. Azután igy folytatta:

Sokat halljuk, hogy ez a nyelv is meg van támadva. Sokat halljuk, hogy a nyelv romlik idegen szójárás, gondolkozás elegye beléje, a mely megrontja természetét, kivetkőzteti eredetiségéből és veszélyezteti tisztaságát és lételét. Tisztelt közgyülés! A magya nyelv egyike a legősibb, legeredetibb és legegyszerübb szerkezetü nyelveknek. És jóllehet a magyar nyelv, mig nagy vándorlásaiban ide ért, sok idegen anyagot vett föl magába, de a maga eredeti tiszta szellemében és szerkezetében, törvényeink kristálytisztaságában fönn tudta magát tartani és igy áll fönn ma is. Mert az, hogy sok idegen anyag van a magyar nyelvben, nem teszi idegenné a nyelvet, csak növeli annak erejét és mutatja hatalmát, mert azt bizonyitja, hogy miként az a sváb ember, a ki itt mi közöttünk letelepszik, egy nemzedéken keresztül teljesen tősgyökeres magyarrá változik, azonképpen azok az idegen szavak is, a melyeket átvettünk, teljesen átalakultak a magyar nyelv szelleméhez és törvényeihez képest. És ha mi tudtunk évszázadokon keresztül külföldön készült posztóból eredeti magyar atillákat szabni, igy szabtunk mi az idegen, jövevény szóból magyar szavakat és a magyar nyelv törvényeit nem engedtük, mert azok oly erősek és hatalmasak, hogy ellenállnak mindennek. Azt kell tehát mondanunk, hogy a magyar nyelv törvényei épp oly erősek, mint az ember törvényei. És minden idegen szó ideig óráig egy kis elhomályosodást okozhat, de az idők folyamán a nyelv törvényei ugy megdolgoznak minden anyagot, hogy itt ebben az országban, a hová egy pár százezer magyar ember jött be és ahol száz esztendővel ezelőtt három és fél millió magyar volt, ma pedig tiz millió magyar van, száz esztendő mulva husz-harminc millió magyar lesz, a mely a magyar nyelv uralma és géniusza alatt annak erejével és hatalmával alakul át azzá, a mik szittya-ősei voltak. Ha semmi másunk nem volna ma, mint a magyar nyelvünk, a melyet ennyi ideig tisztán megőriztünk, ez olyan zászló, a mely a nemzetet diadalra fogja juttatni és nagy, fényes, dicső jövőt fog nekünk biztositani. Ezt akartam most egy kis buzditásul elmondani. (Lelkes taps.) és azzal az óhajtással nyitom meg a közgyülést, hogy e zászló alatt akármily ingadozás és változás lássék is a társadalomban, mi bizalommal tekintsünk erre a zászlóra és tartsuk fogadásképpen, hogy azokat az eszméket, a melyekben felnevelkedtünk, a melyek minket a mi nemzeti munkánkra buzditanak, képessé tesznek és hozzá kitartást adnak, ezeket a régi eszméket, a hazafiság, a hazaszeretet, a nemzeti kultuszát állandóan szivünkben őrizzük és körünkben minden hatalmunkkal és tehetségünkkel terjesszük.

Csodálattal, merengve olvasom
A bölcseség könyvének lapjait,
Minden betü a sárguló lapon
Magasztos eszmék fényéről tanit.
A szóban méz foly édes, bő patakba',
S minden csepp benn valódi drága gyöngy
Leborulok a sárguló lapokra,
S szemem reá keserves könyet önt.

Im itt van az, amért fáj annyi sziv.
Mely céltalan ábrándokért éped.
E mély patak arany-hulláma hiv,
Hogy megfürösszem benne lelkemet.
Oh jöjjetek, kik buban elmerülve
Remény után hiába sirtok itt,
E régi könyvben van az élet üdve —
Halljátok a próféták ajkait!

Hallgassátok! Mily édes, halk zene
Árad felénk tündéri szárnyakon:
Bájos, miként ha álom zengene
Angyal-kezek pengette hurokon.
A mult zenéje! évezredek ködéből
Előlebbenve, mint az esti szél.
Derüt hoz a sirhalmok éjjeléből
S csodálatos összhangzatról regél.

S mig nyughatatlan vágytól üzetünk,
Szomjuhozva egy parányi enyhülést,
S zilált valóval pusztában megyünk,
Epedve kint okozó álmokért,
A távolból csak sir az égi dallam,
Panaszkodván Kasszandra-bánatát,
Hogy, elmerülve bünben, kába zajban,
Nem hallgatjuk vigasztaló szavát! . . .

BÁN ALADÁR.

HIREK.

Olvasóinknak, munkatársainknak és lapunk barátainak boldog husvéti ünnepeket kivánunk.

Nepszövetsegi gyülés. A czelldömölki kath. nepszövetseg husvethetőn delelőtt fel tizenegykor a vidék beleonásaval nepgyülést tart a templomteren, amelyre az erdeklődőket ezuton is tiszteletteel meghivja a rendezőség.

Halálozás. Gróf Károly helybeli épitőiparos polgártársunkat es nejet sulyos csapás érte, hetfőn kora reggel hunyta le örök álomra szemeit anyósa. Temetése, melyen nagyszámu rokonság és a gyaszoló családot tiszteletők közül sokan vettek részt, kedden delután volt, mig a gyasztisteni szolgálat szerdán reggel fel 8 órakor tartatott meg a helybeli apatsági plebánia templomban.

Megjutalmazott tanitó. Koczor Márton alsósági tanitot a vallas és közoktatasügyi miniszter a népneveles és közéleti tevékenység terén 36 éven át szerzett érdemei elismeréseül 200 korona jutalomban részesitette.

Valasztmanyi gyülés. A marczalvölgyi vizitár-ulat választmánya f. hó 24-én délelőtt 10 órakor a városháza tanácstermében gyülést tart.

Adomány. Horváth József vasuti vendéglős, a helybeli athletikai klub könyvtárának 10 kötet könyvet adományozott. Ezért az adományért ez uton is köszönetét fejezi ki a [illegible]ege.

Folytatás

tőnek mondható. 876 állitásköteles közül 284 nem jelent meg. Igy csak 592 legény került a mérce alá, közülük pedig 182-re mondták ki a tauglichot.

Kath. autonomia. Azt mondják, hogy mégis lesz. A kultuszminiszter a minap Bécsben járt és magánkihallgatáson jelent meg a királynál. Ennek során bemutatta a kath. autonomiáról szóló törvényjavaslatot. A király megadta a javaslathoz az előzetes szankciót és igy a miniszter már legközelebb abban a helyzetben lesz, hogy a javaslatot a képviselőház elé terjeszthesse.

A sághegyi iparvasut. A Mittelmann és Társa kőbányai cég által létesitett kőfejtő és kőtörő telep munkálatai gyorsan haladnak előre. A Ságh-hegyen serényen folyik a munka s talán a nyár folyamán már kezdetét is veszi az üzem. Az állomásba bevezető vasuti iparvágány kiépitését is rövidesen megkezdik a szőllő- és földbirtokosok minden ellenvetése dacára. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis engedélyt adott a cégnek, hogy a keskenyvágányu iparvasut céljaira a szükséges földterületeket kisajátithassa. Ebben az ügyben a vármegye a jövő héten fogja megtartani a helyszini tárgyalást Somogyi Miklos tiszti főügyész elnöklete mellett.

Gyermekgyilkosság Izsákfán. Egy bünbe esett fiatal leány borzalmas büntettéről értesült a csendőrség. Tunzli Etel 17 éves leány tegnapelőtt törvénytelen gyermeknek adott életet. Meg akart menekülni a szégyentől és a már ismert recipé szerint megölte ujszülött egészséges magzatát és elasta az udvaron. De a szülés után a leány megbetegedett. Erősen megdagadt, amire babaasszonyt hivtak hozzá. A bábaasszony konstatálta, hogy már későn jött, a gyermek már előző nap megszületett. Kikérdezte a leányt, hogy hol a gyermek, mire az bevallotta bünét. Az esetről jelentést tettek a csendőrségnek, mely a kis holttestet kiásatta. Takáts Márton celldömölki főszolgabiró, Gefin Lajos dr. városi orvossal kiszállt Izsákfára, hol a nyomozást megtartotta. A nyomozás megállapitotta, hogy gyermekgyilkosság történt, miért is az ügyet áttették a czelldömölki járásbirósághoz, amely elrendelte a kis gyermek felboncolását. A bünös anyát csendőri őrizet ala helyezték és ha felgyógyul, letartóztatják.

Tüz. Vasárnap este Mersevát állomás közelében hatalmas langnyelvek nyultak az égnek s oly fényt áraszottak az ej sötétjében, hogy városunkat is megvilágitotta. A tüzeset rémitően szép látványt nyujtott az akkor Győr felől érkező vonat utasainak. Ugyanis Vinár és Mersevat állomások között, nem messze a pályatesttől, állt két szalmakazal, ezeket gyujtotta fel ismeretlen tettes. A nyomozás folyik.

Fertőtlenitő gép. Városunk 2080 koronáért fertőtlenitő gépet vásárolt. Bizony erre nagy szükségünk van, midőn a kolera és pestis réme folytonosan kisért bennünket.

Visszaküldött alapszabály. A dukai tüzoltó egylet alapszabályait a vármegye alispánja pótlás végett visszaküldte.

Munkásházak épitése. Herbst Géza alispán szerdán budapesti utjáról visszatért Szombathelyre. Az alispán Budapesten a földmivelésügyi miniszteriumban eredményesen tárgyalt a munkásházak államsegélye ügyében. Ugy vagyunk informálva, hogy a miniszteriumban bizonyos épitkezési rendszerhez szabták az államsegély megadását, amely rendszernek megvalósitása képezi most legközelebb megbeszélés tárgyát. Az alispán Budapesten megszemlélte az ottani munkásházakat és tanulmányozta azoknak épitési amortizációnális rendszerét.

A tanitok korilletménye. A következő minisztérium hivatalos sajtó organuma: Az évi 20 K korilletményt az 1907. évi 27-ik t. c. állapitotta meg. A törvénynek a multra visszaható ereje nincs, sőt a rendezésre 3 évi átmeneti időhaladékot adott. A kertilletményt tehát 1907. év óta igényelheti a tanitó, ugy a férfi, mint a nő, bár legyen az nős vagy nőtlen, illetőleg hajadon vagy férjes. Ha természetben adják ki a tanitónak a kertet, akkor annak legalább egy negyed holdnyinak kell lennie; ha a terület ennél kisebb, kertpótlék jár. (Hogy a kertet keritéssel kell ellátni, az természetes; hisz a bekeritetlen térség nem kert.)

A fümagtermelés meghonositása Magyarországon. Figyelmébe ajánljuk mindazon gazdáknak, kik Magyarországon fümagtermeléssel szándékoznak foglalkozni, hogy e célból *Mauthner* Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő céghez, Budapest, forduljanak. A Mauthner cég, mely a gazdák jövedelmének nagyobbitása terén már oly gyakran volt uttörő, készséggel bocsájt rendelkezésre egy régi, tapasztalatokban gazdag fümagtermelőt, ki a szükséges utbaigazitásokkal és szakszerű tanácsccsal szolgál. A cég ezt minden költség felszámitása nélkül teszi, sőt még a szakember utiköltségeit is viseli. Ha figyelembe veszszük, hogy Ausztria-Magyarországba a mult évben is külföldről csupán fümagot $2^1/_2$—3 millió korona értékben hoztak be, ugy a Mauthner cég ezen mozgalma a gazdák körében cizonyára nagy tetszéssel fog találkozni.

Damaszkuszi kard. Győrből jelentik: Börzsönyi Arnold bencesrendi főgimnáziumi tanár, a mult év végén a Marcal folyóban egy gazdagon diszitett damaszkuszi pengéjü kardot talált. Budapestre küldte, ahol Hampel József nemzeti muzeumi igazgató megállapitotta, hogy a remek kard a VII. századból való s igen nagy értékü. Ebből a korból csak három ilyenforma kard van: egy Angliában, egy a stuttgardi és a harmadik a mainzi muzeumban, de ezek egyike sem damaszkuszi pengéjü és nem ily müvészi kivitelü.

A Delta diadala. Nem a Duna, nem a Nilus deltájáról van szó, egy magyar ipartermékről, mely »Delta« néven kerül forgalomba és most, ébredező tavasszal aktuális. A *„Delta“* keritkezesre alkalmas elsőrendü sodronyfonat. Ezt a »Delta« fonatot egy kiváló, régen elismert hazai cég, Kollerich Pál és fiai gyartják s szállitják. A »Delta« egyetlen szegéllyel ellátott bekeritéshez alkalmas anyag, mely kifeszités után teljesen sima, erős, alakját nem változtatja. Azért a legkeresetebb sodronyfonat. Különösen alkalmas szőlő, gyümölcs és konyhakertek, gazdasági udvarok bekeritésére, legbiztosabb védelem vadkárok ellen. Két minőségben és 6—6 féle huzalvastagságban kapható különféle szélességekben. Kimeritő ismertetéssel és mintákkal, árjegyzékkel készségesen szolgál: *Kollerich Pál és fiai* első magyar sodronyszövet, fonat és szitaárugyára, Budapesten, IV. Ferenc József rakpart 21.

Ingyenes fürdőkalauz. A magyar fürdők felvirágoztatásának ügyét legrégebben szolgálja a »Fürdők és Nyaralóhelyek« cimü magyar fürdőkalauz, melynek XV. évfolyama dr. *Fodor* Oszkár gondos szerkesztésében most hagyta el a sajtót. A diszesen kiállitott és számos illusztrációval tarkitott könyv hü tükre a magyarországi fürdőviszonyoknak. A müvet nemcsak ingyen kapja bárki, aki a »Fürdők és Nyaralóhelyek« kiadóhivatalához Budapest,

Dohány utca 39. fordul, hanem a könyvet a [illegible] tán az államvasutak összes kocsijaiban is helyezi a kiadóhivatal. — A Fürdők és Nyaralóhelyek« az egyetlen magyar fürdőkalauz, mely kizárólag 20 fillér portódij ellenében egész éven át bárkinek ingyen áll rendelkezésére.

„Népoktatás" cimen uj folyóirat jelent meg Kalocsán (Pestm.). Szerkesztője: Dreisziger Ferenc tanitóképző-intézeti pedagódiai tanár. A lap évenkint 10 füzetben jelenik meg 480 oldalon. Előfizetési dija egész évre 3 korona. Igen komoly oktatástani és módszertani folyóiratnak igérkezik. Főbb cikkei: Iskoláink szervezetéről. A szóbeli fogalmazás. Művészet a mesélésben. Természetrajzi muzeumok.

Az ipartestületek és a munkasbiztositás. Az Ipartestületek Országos Szövetsége a mindenfelől érkező sulyos panaszok és a választmányban fölmerült inditvány alapján állandó bizottságot küldött ki legutóbb a munkásbiztositás terén tapasztalható sérelmek orvoslása és a mai törvényes rend megfelelő megváltoztatása érdekében. Ez a bizottság a mult héten tartotta első ülését Gelleri Mór szövetségi társelnök elnöklésével. A bizottság elsősorban a megalakulásra nézve intézkedett és elnöknek Sziklay Zsigmond budapesti épitőmestert, előadónak Paiffy Danielt, a szegedi ipartestület elnökét, jegyzőve pedig Döczi Sámuel drt. választotta meg. Ezután Pálffy Dániel inditványára elhatározták, hogy *az ország összes ipartestületeit demonstráló gyülések tartására hivják föl.* Fölkéri őket, hogy ezekből a gyülésekből alakitsanak mindenütt külön bizottságot a munkásbiztositási sérelmek és óhajok szemmeltartására és küldjenek ki egy-egy bizottsági tagot a központi bizottságban való képviseltetés céljából. Kérjék föl küldöttségileg az illető kerület országgyülési képviselőit, hogy foglalkozzék a munkásbiztositás kérdésével és tegyen meg mindent arra nézve, hogy a mastel év óta készülő novella képviselőházi tárgyalás alá vétessék. Vonják be a mozgalomba a kereskedőket is és gondoskodjanak a sajtó kellő informálásáról. Azutan sorra került a margittai, pécsi, *szombathelyi*, nagyváradi és brassói ipartestületek részéről beérkezett inditvány, a melyeket a bizottság a szóbanlevő körlevél kibocsátásánál figyelembe kivan venni, egyuttal fölkérvén az *összes ipartestületeket óhajaik és panaszaik közlésére.*

Különös végrendelet. Senka József orvos, a kassai közkórház igazgatója hirtelen meghalt Kassán. Az elhunyt Kassa egyik legrégibb orvosa volt. Végrendeletében, mint tudositónk jelenti, meghagyta, hogy holttestét ne temessék a földbe, hanem vigyék ki a városi erdőbe, égessék el máglyán és a hamvakat szórják széjjel. Ha a hatóság, irta a végrendeletben, ezt nem engedné meg, akkor temessék anyja mellé, de ne kisérje ki senki, sirját ne jelöljék meg és koszorut se tegyenek rája. Meghagyta még, hogy ha elmetnik, akkor előbb a halottkém szurja át a szivét egy hosszu tűvel. Az orvos vagyonából tizezer koronát hagyott az állatvédő egyesületnek.

Az Orsz. gazdakongresszus. A május 6., 7. es 8. napjain Budapesten rendezendő IX. orsz. gazdakongresszus összehivó levelét most küldötte szét a kongresszus végrehajtóbizottsága. Megnyitása május 6-án d. e. 9 órakor a Vigadó nagytermében lesz. 8 án d. u. 4-kor tartják meg a záróülést. A kongresszus irodája és pénztára, ahová a jelentkezések küldendők, május 4-ig bezáróan a Köztelek székházában (Budapest, IX. Köztelek utca 8.). E nagyszabásu kongresszusra külön is fölhivjuk olvasóink, különösen gazdáink figyelmét.

Magyar tanszék Amerikában [illegible] a magyar állam területén a nemzetiségi tulzók a magyar nyelvet gyülölik, iskolákban nem akarják megtürni; a horvátok a magyar föliratok ellen hadonásznak és az u. n. Juliánféle magyar iskolák ellen is izgatnak. Nos, amint értesülünk, az amerikaiak már a jövő iskolaévben magyar tanszéket fognak a washingtoni egyetemen fölállitani; sőt a tanszékre egyik kiváló tudósunkat fogják meghivni, akivel már bizalmasan közölték is a kitüntető választást. Ime, a rendkivül nagy hatása Apponyi Albert grófnak, akit idehaza mégis szeretnének apro, törpe »szabadgondolkodó« uracsok fölfalni.

Evangélikus tanárok. Az ev. középiskolai tanárok a mult héten Sopronban közgyülést tartottak. Különösen az egyes szakosztályok fejtettek ki nagy tevékenységet. Nevezetes az a határozat, hogy az egyesületbe a tanitókat is fölveszik, amint előrehaladott kulturállamokban ez az egyesülés megtörtént, mig minálunk még mindig a kasztszellem uralkodik. Megemlitendő, hogy az ev. tanárok az egyik délután Nagyczenkre mentek, hogy ott Széchenyi István sirját megkoszoruzzák.

Al ókubinból jelentik: Április 9-én, vasárnap érkezett a brémai kikötőbe a Washington gőzös, amelyen 2282 visszavándorló érkezett Amerikából. A hazatértek nagyresze, mintegy 1500 munkás, udvarhely-megyei székely. Hétfőn este érkeztek Rutkára. A Magyar Távirati Iroda tudositója a kivandorlókat fölkereste a pályaudvaron és azt a kérdést intézte hozzajuk, miert tértek vissza ily nagy tömegben a tengeren túlról. Egy munkás-csoport vezetője kijelentette, hogy a megelhetési viszonyok künn kedvezőtlenek s hogy egyáltalában a munka nem áll arányban a csekély fizetéssel, ezért tovább nem birták ki. A kivándorlok azt is mondták, hogy magyar társaik közül igen sokan készülnek haza.

A japán Iőváros tüzveszedelméről minden hirlap hozott tudósitást. Most jelentik Tokióból, hogy a tüz hz négyzetkilométer területen pusztitott. Elégett 6676 ház, 9 templom, 2 gyár és a tüzoltóraktár; 4 ember meghalt, 133 megsebesült; 40.000 hajléktalan inséges emberen kell segiteni.

Tandijmegváltás. Az iskolaszékek és községi elöljárók figyelmét fölhivjuk a következő hivatalos közleményre: A tandijmegváltás kérdésében — egyes lapok hiteles formában oly hireket közöltek, melyek alkalmasak arra, hogy egyes iskolafentartókat megtévesszenek és ellenkeznek azokkal a közlésekkel, melyeket mi e tekintetetben lapunkban közreadtunk. A közoktatásügyi miniszteriumban ugyanis a kérvényeket ugy biralják el, hogy az 1908. évi XLVI. t.-c.3-dik §-ának szigoru értelmezésével csakis a tandij cimén beállott csökenésért allapitanak meg kárpotlást. Fapénz vagy más cimen szedett jövedelmek elmaradásáert nem adnak segélyt, mert a törvény 5. §-a csakis tandijkárpótlásról tesz emlitést. Ez az eljárás azonban nem értelmezhető ugy, hogy a tanulóktól fapénz, vagy mas természetü járulék akadálytalanul szedhető; mert a 6. §. egyenesen megtiltja a népiskolában a tandij vagy ahh z hasonló illeték szedését. De ez ismét nem jelenti azt, hogy ezek a járandoságok megszünjenek s azt a tanitó vagy az iskola kárpótlás nélkül elveszitse, hanem csak azt, hogy ez az illeték nem a tanulókra hanem a hivők egyetemességére vethető ki. Mert ha ez a tanulóktól szedetik, akkor a népoktatás nem tekinthető ingyenesnek, már pedig a törvény épp a népoktatás ingyenességének biztositására hozatott.

[illegible] (ez is mükifejezés!) — [illegible] öznapokon, vásár [illegible] ünnepnapokon egyaránt. A Csornán megjelenő hirlap szövatette, hogy a soproni királyi pénzügyigazgatóság kiküldött főtisztviselője, a csornai magyar kir. adóhivatalban a legutóbb ünnep- és vasárnapon tartott rovancsolást. Erre a szokatlan és *helytelen* eljárásra vonatkozólag az emlitett hirlap azt a felvilágositást kapta, hogy a pénzügyigazgatóságnak — egy idevonatkozó miniszteri rendelet alapján — *joga* van vasár- és ünnepnapon is megtartani a hivatalvizsgálatot, mert az állami hivatalokra nem kötelező a vasárnapi munkaszünet. A hivatalos [illegible] d. e. 9-12 óráig tart, tehát a kettős ünnepen megtartott rovancsolás szabályszerü, megengedett és jogosult hivatalos eljárás volt a pénzügyigazgatóság részéről. — Elhisszük, méltányosnak és humánusnak azonban egyáltalán nem mondhatjuk.

A szeszadó fölemelése. A magyar és az osztrák kormány között a minap megállapodás jött letre arra nézve, hogy a szeszadót mind a két államban fölemelik. 100 liter szeszt 140 koroca állami szeszadó fogja terhelni. Az ujabb emelés eszerint tehát 20 kor. jesz. Hektoliterenkint. Még ez évben bekövetkezik a — gyufamonopólium is. A dohányáruk fölemelésére pedig mindennap el lehetünk készülve.

Italia Unita. Turinban, ahol az olasz országgyülés 1861. március 27-én mondotta ki az Egységes Olaszországot (az Italia Unitá-t), ipari és művészeti nemzetközi kiállitást rendeznek, amely ápr. 29-en nyilik meg. E kiállitáson Magyarország külön pavillonban lesz képviselve. Ahogy a külföldi lapok tudósitásaiból es képes közleményeiből tudjuk, már készen van s a legkorábban elkészültek közé tartozik.

Szoknyanadrág. Sok szó esik mostanában a női divat legujabbjáról, a *nadrágszoknyáról* és mint minden uj divatról, ugy erről is kisütik, hogy nem uj, hanem ki tudja, hányadszor ismétlődik már meg. A régi divatról a napokban Genfben előadást tartott egy régiségbuvár amelyben kimutatta, hogy már 4000 évvel Kr. előtt ugyanolyan ruhákat viseltek a nők, mint manapság. A Dél-Európában végzett ásatásoknál igen sok festett vázát, freskot és terrakottából való női figurát találtak, amelyek azt mutatják, hogy már ama rég elmult idők női is szük- vagy bőujju blúzokat viseltek, testüket elől záró fűzőbe füzték és olyan szoknyákat hordtak, amelyek a földig értek. A divat akkor is gyakran változott. Nemcsak a harangalaku kringlinnak volt ebben a korban őse, hanem a hasitott szoknya is, amelyikből a mostani nadrágszoknya fejlődött, ismeretes volt. A kiásott tárgyakon női alakokat lehetett látni, amelyeknek fejét tiaraszerü kis kalapok fedik és ebből is kitünik, hogy a női kalapdivat is csaknem ugyanakkora multra tekinthet vissza, mint a ruhadivat.

Korytnicai ásványviz. Amint értesülünk ezen kiváló gyógyviz e napokban friss töltés ben került a piacra. Nem akarjuk elmulasztani, hogy tisztelt olvasóinknak figyelmét ezen kitünő, mondhatni hazánkban páratlan gyógyvizre fel nem hivjuk. A korytnicai ásványvizet különösen jó eredménnyel alkalmazták: idült gyomor és bélhurut, gyomorhányás, gyomor és bélgörcs, máj és lépdaganatok, aranyeres bántalmak és idült székrekedésnél, valamint sárgaságnak, cukorbetegség es a hugysavas diathesis ellen. Egyuttal a legbiztosabb szer a vakbélgyulladás megakadályozására.

CSARNOK.

Ünnepi esetek.

Husvétvasárnapján esté neki áll a paraszt a jó felesége által a szent ünnepekre megtartigált füstölthus vacsorálásának s tömi két pofára. Felesége, aki mindinkább kezdé belátni, hogy a familiának csak a csontja marad, nem állja meg szó nélkül:

— Mit csinálsz, adta pokolbélűje, hát holnapra mi marad. Hagyd félbe mán!

— Ne járjon a bagólesőd, Sára! Hát nem aszontad nekem mindétig, hogy »amit ma elvégezhetsz, ne halaszd holnapra.«

Lelkész: Hát a Juliska testvéréből mi lett? mert, hogy az ünnepekben nem láttam az Isten házában.

Menyecske: Jaj, tisztelendő uram, annak fölvitte az Isten a dolgát!

Lelkész: Hogy-hogy?

Menyecske: Hát polgári házasságra lépett, osztán mindjárt vitték a városba.

Lelkész: Hm, a polgári házasság nem elég az üdvösségre, tudja?!

Menyecske: Igenis, tisztelendő lelkiatyám, csakhogy Juliskából mégis polgári asszonyság lett, mert elvette egy városi polgári férfi-szabó.

Dani meg Pali a farsag óta husvéthétfőn találkoztak először.

Dani: Csodálatos dolog az a szerelem. En mindig szerencsétlen voltam szerelmi viszonyaimban.

Pali: Igazán?

Dani: Meghiszem! Az első imádottam meghalt, a második hűtlen lett hozzam. De ezzel még nem telt meg a szerencsétlenségem pohara: a harmadikat ugyanis feleségül vettem.

Az ünnepekre Kricsi barátunk szép kis órát vett feleségének — a zálogos boltban.

Kis mama: Ez az óra, amelyet nekem vettél, rosszul jár, mindennap 10—15 percet késik.

Kricsi papa: Galambicám, az még nem is sok egy ilyen pici óránál. Nem kívánhatod, tubicám, hogy egy ilyen apró jószág lépést tartson a toronyórával.

Peti: Szervusz Józsi! Jó, hogy találkozom veled, mielőtt a szobába mehetnék! Mondd csak Józsi, nem vagy babonás?

Józsi: Legkevésbbé sem!

Peti: Akkor adj kölcsön 13 koronát!

Az anyós megjött látogatóba a vejéhez s már a nagyhetet egészen nála töltötte. Husvét napján, hatalmas jó kedvében, igy szól: Mondja meg kedves vőm, melyik ruhám áll rajtam legjobban?

Vő: Legjobban az utazó toalettje, kedves mama, valóban fölségesen.

Férj: Hordár, vigye el ezt a levelet annak a csinos leánynak, akinek cimezve van, hanem a feleségemnek ne szóljon ám róla! Hát tudja, maga becsületes ember, azért megsugom, hogy azzal az angyalkával husvéthétfőn találkozni szeretnék.

Hordár (méltatlankodva): Kérem, hát az önagysága leveleiről szóltam valaha a tekintetes urnak?

Az ünnepekre a többek közt megjött Csóka Istók is, a bakagyerek s meglátogatta Julcsáját, aki szolgálatban van.

Urnő (meglátván a konyhában a bakát) Julcsa, megmondtam magának, hogy nem türöm, hogy idegen emberek járjanak a házhoz.

Julcsa: Dejszen nem idegen ez, hanem a falumbeli Csóka Istók, aztán nem is ember, hanem bőcsületes baka.

Falura rándult ki néhány városi fiatalember az ünnepnapok egyikén és természetesen a falusi vendéglőshöz is ellátogattak.

Egyik vendég: Ennek a bornak mellékize van; talán nem tisztitják kellőképen a hordókat.

Vendéglős: Dehogy nem, kérem! Éppen tegnap mostám ki a hordót és fejtettem át bele, el se tetszik hinni, mennyi disznóság volt benne!

Vendég: A kutyámnak oly rossz ennivalót adott, hogy meg sem eszi.

Vendéglős: Ez a kutya egy elkényeztetett állat lehet. Dehogy is rossz, tessék csak megkóstolni.

Az ünnepek után a tanulók ismét rendesen bejárnak az iskolaba.

Tanár: No szeretem, hogy ismét együtt látlak benneteket. Bizony, az ünnepeket némely ember nem szépen töltötte el. Sokan korcsmáztak. Pedig hát, mondd meg Kedélyessy Taksony, hová vezet az iszákosság?

Taksony: A korcsmába.

NYILT-TER.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelőss éget nem vállal.)

BORSZÉKI

gyógy és üditőviz.

A szénsavas ásványvizek

KIRÁLYA!

Angolkór és vérszegénység ellen páratlan gyógyszer. Mint üditő és hüsitő ital a legelső minden vizek között.

Kapható: GAYER GYULA utóda

CZELLDŐMÖLK.

„M-i-i-t?" — Papa megengedte! Hisz valódi **JAKOBI**-féle **Antinicotin**-cigarettahüvelyek fadobozokban!

Vigyázzunk! Csakis a »JACOBI« jelzéssel valódi!

ÉPITTETŐK FIGYELMÉBE!

Mint épitési vállalkozó, működésemet *Sárvár és vidékére* kiterjeszteni óhajtván, e céiból *SARVÁROTT* (Villanytelep-utcában) egy *képesitett épitőmester* közreműködésével

műszaki irodát

nyitottam.

Vállalkozom az épitésnek terén előforduló mindennemü munkákra **szolid kivitelben, jutányos árak és kedvező fizetési feltételekkel.**

Kiváló tisztelettel:

Günsberger J. Jenő

épitési vállalkozó.

Fa-és ácstelep: Keményegerszegen.

Magastörzsü gyümölcs, ákác és rózsafa eladás.

Alma 60, körte 80, cseresnye 60, **rózsa kiváló fajokban** 80 fillér darabonként.

Ákác sorfa ezre 200 korona.

Gróf Esterházy tiszttartósága
Kemenesmagasi

Az a hölgy

aki az egészséges bőrápolással törődik, főkép a pattanásokat eltüntetni, továbbá fehér, arcszint és puha bőrt szerezni óhajt, csak

Steckenpferd-liliomtej-szappannal
(védjegy: vesszőparipa)
mossa magát.

Gyár: Bergmann & Co. Teischen a E.

Darabja 80 fillérért kapható gyógytár, drogéria és illatszer-üzletben.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

A VASMEGYEI

Takarékpénztár

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ÁRUOSZTÁLYA

SZOMBATHELY.

Ajánl: Mindennemü mezőgazdasági és ipari gépeket, malomberendezéseket, **benzin- és nyersolajmotorokat, cséplőgép-garnitúrákat, gép- és nyersolajat,** műszaki cikkeket, zsák, ponyva és kötél árukat, mindennemü **műtrágyát kartellen kivül,** vetőmagvakat, erőtakarmányféléket, **belföldi és porosz kőszenet, kovácsszenet,** meszet és czementet, tüzoltó-felszereléseket stb. stb.

Mérsékelt árak!

Méltányos fizetési feltételek!

Központi iroda: Kőszegi-u. 2.

Raktár: Széll Kálmán-u. 25.

Árajánlattal és költségvetéssel díjmentesen szolgálunk

Képviselőt minden községben keresünk.

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztitó és gőzmosó-gyár

BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

Megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviseletet létesit és ezáltal módot nyujt a nagyérdemü közönségnek arra, hogy cégét — **a csomagolás és póstaköltségek mellőzésével** — közvetlenül felkereshesse.

Czelldömölkön Német Márkus

vette át a képviseletét és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermekköntyök, diszitő és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végáruk, szőrmék stbiek vegytisztitását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztitását és fehérnemüek mosását is.

A nagyérdemü közönséget biztositva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árairól, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbizatást kér a

Kovald Péter és fia cég.

NAGY PÁL

czelldömölki férfi-divat terme

Hollósy-tér, az apátsági székházban.

A budapesti szabászati tanfolyamon elsajátitott legujabb szabás szerint készülnek a legkényesebb igényeknek is megfelelő

uri, papi, sport és egyenruhák

jutányos árakon.

A divatterem mellett a t. közönség kényelmére

szövetraktár áll rendelkezésre,

hol is a legdivatosabb, jó minőségü szövetek idény szerint

nagy választékban beszerezhetők.

Kondor József és Schütz Gyula

sirkőraktára

Czelldömölk, a Kossuth Lajos-utcában

Ugy egyszerü, valamint modern, művészi kivitelü siremlékekben nagy választék

Szőlőoltványok

Huszonöt legjobb bor és csemegefajban még negyvenezer darab.

Csabagyöngye!

oltvány és nemes simavesszők.

Európában a legkorábban érő fajszőlő, drágán fizetett piaci ujdonság. Minden kisebb házi kertben is termelhető, lugasnak is kitünő faj.

Piros Deleware

negyven hektoliter terem holdanként, melyért irásban jótállok.

Elgyökereztetve minden szál simavessző megfakad, erre nézve utasitás mellékeltetik minden küldeményhez. — Május végén is ültethető. — Bővebb leirást, szines képeket és árjegyzéket ingyen küld:

NAGY GÁBOR, KÓLY

(Biharm.) posta-, távirda- és telefon állomás.

FIX FIZETES

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.

Hecht Bankház Részvénytársaság

Budapest, VI., Ferenciek-tere 6.

Szőlőoltványok,

és vesszők

beszerzésére legmelegebben ajánljuk a legjobb hirnévnek örvendő

SZŰCS SÁNDOR FIA

bihardiószegi szolőoltványtermelő cég fioktelepét CZELLDÖMÖLKÖN (Vasm.)

Iroda: Kórház-utca 15.

Képes árjegyzéket tanulságos tartalommal ingyen és bérmentve küld a czelldömölki fióktelep. Ezen árjegyzéknek egyetlen házból sem szabad hiányozni, mert sok hasznos dolgot tartalmaz, tehát mielőtt barki is oltványt vagy vesscőt venne, elne mulassza ezen árjegyzéket egy levelező lapon kérni.

„A köztudatba ment át", hogy csakis Kállai Lajos motorgyára

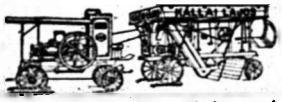

Budapest, VI. Gyár-utca 28.

szállitja teljes jótállás mellett a lehirnevesebb motorcséplő készleteket.

Saját érdekében kérjen minden gazda disz-főárlapot, melyet ingyen, bérmentve küld a gyár.

Fontos figyelmeztetés! KÁLLAI LAJOS hirneves motorgyára nem tévesztendő össze más KALLAI nevű céggel.

Singer Ferenc

m. kir. államvasuti örás- és ékszerész

Pápa.

Szállit a legelőnyösebb feltételek mellett bámulatos olcsó áron mindennemü **arany-, ezüst- és ékszer-árut,** valamint fali- és **zsebórákat. Minden óra, mely nálam vásároltatik, másodpercnyi pontossággal szabályozva van.** — Óriási készlet ezüst evőkészletekben, amelyek szigoruan a napi árfolyam szerint lesznek eladva. **Arajánlattal és választékkal a legn. készséggel szolgálok**

Részletfizetésre is!

Villamos erőre berendezett

asztalos műhely.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemü közönséget, hogy Czelldömölkön, a Ferencz József-utcában levő

asztalos műhelyemet

villamerőre berendezett gépekkel szereltem fel; miáltal képes vagyok megrendelőimet sokkal olcsóbban kiszolgálhatni.

Elfogadok épület és butormunkákat, azonkivül az asztalos ipar keretébe vágó mindenfele munkát, melyet a legpontosabban, gyorsan és kifogástalanul teljesitek.

Úgy helybeli, mint vidéki szaktársaim munkáikat villamerőre berendezett mühelyemben előkészithetik, ami a mai drága munkabér mellett nagy megtakaritást jelent.

Teljes tisztelettel

BERECZ LAJOS

épület és butorasztalos.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.